



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 150/2020
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Даније Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг П. Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова - Дирекција полиције, Координациона управа за АП-КиМ, ПУ Приштина, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2382/18 од 23.05.2019. године, у седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2382/18 од 23.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2382/18 од 23.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 821/15 од 08.03.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да му на име накнаде материјалне штете због неосноване обуставе исплате зараде, исплати износ од 349.081,00 динар, са законском затезном каматом на сваки појединачно опредељени месечни износ, почев од датума доспелости до исплате ближе описано у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете на име неисплаћеног бонуса – додатног примања за период од јуна до децембра 2013. године, исплати износ од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачно опредељени месечни износ, почев од датума доспелости до исплате, ближе описано у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 129.081,00 динара

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2382/18 од 23.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене одлуке тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку и потребу уједначавања судске праксе у овим споровима.

Тужилац је дао одговор на ревизију. Тражио је трошкове ревизијског поступка.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу одредбе члана 404. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, нити потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Ревидент не указује на друге одлуке којима је у истој чињенично правној ситуацији другачије одлучено. Ревизијски наводи тужене нису правно релевантни основ за прихватање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Зато је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11...55/14) ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је поднео тужбу 17.07.2014. године ради накнаде штете због неисплаћене зараде у спорном периоду. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 349.081,00 динар.

Предметни спор из радног односа не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу. Како вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију на основу члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 1. ЗПП, јер исти није био обавезан.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић